

بررسی کارایی بیوپلیمر تولیدی توسط یک سویه بومی به منظور ازدیاد برداشت نفت در میکرومدل

سیده افروز کابلی^۱، آرزو جعفری^{۲*}، سید محمد موسوی^۳، بیتا بخشی^۴، فرزانه محسنی^۵
^۱عضو هیات علمی گروه مهندسی نفت، دانشکده مهندسی شیمی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران
ajafari@modares.ac.ir

چکیده

به منظور افزایش طول عمر و برخورداری نسل آینده از ذخایر طبیعی از بین روش‌های موجود، روش ازدیاد برداشت میکروبی به دلیل هزینه‌ی کمتر و سازگاری با محیط در سال‌های اخیر مورد توجه پژوهشگران قرار گرفته است. لذا در این پژوهش از یک باکتری بومی باسیلوس گرم مثبت با کد TMU 59 که تولید کننده‌ی آگرو پلی ساکارید می‌باشد؛ استفاده شده و به منظور بررسی کارایی آن در افزایش برداشت از مخازن، غلظت مشخصی از بیوپلیمر تولیدی به میکرومدل شیشه‌ای به عنوان بستر متخلخل تزریق شده است. نتایج آزمایشات نشان می‌دهد که پلی ساکارید استخراج شده می‌تواند با بهبود ویسکوزیته و کنترل نسبت تحرک پذیری در فرایند ازدیاد برداشت نفت موثر باشد. به عبارت دیگر این فرایند نسبت به سیلابزنی آبی حدود ۱۷٪ بازیافت نفت سنگین را افزایش می‌دهد.

کلمات کلیدی: بیوپلیمر، ازدیاد برداشت، میکرومدل.

^۱دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی شیمی، دانشکده مهندسی شیمی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران
^۲عضو هیات علمی گروه مهندسی نفت، دانشکده مهندسی شیمی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران
^۳عضو هیات علمی گروه مهندسی بیوتکنولوژی، دانشکده مهندسی شیمی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران
^۴عضو هیات علمی دانشکده پزشکی، دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران
^۵عضو هیات علمی سازمان پژوهش‌های علمی و صنعتی، تهران، ایران

۱- مقدمه

اساس و پایه‌ی روش ازدیاد برداشت میکروبی (MEOR) بر مبنای تولیدات بیولوژیکی میکروارگانیسم‌ها و تاثیر آن‌ها بر خواص نفت، آب و یا خود سنگ مخزن بنا شده است [۱]. در سال ۱۹۲۶ برای نخستین بار بکمن این نظریه را مطرح نمود که میکروارگانیسم‌ها می‌توانند در استخراج نفت از سطح متخلخل عملکرد نسبتاً مفیدی داشته باشند. در سالهای ۱۹۲۶ تا ۱۹۴۰ اندک فعالیتی بر روی این نظریه انجام شد. سپس در سال ۱۹۴۷ زوبل به همراه تیم مطالعاتی خود تحقیقات سیستماتیک در این زمینه را آغاز کرد [۲].

در سالهای اخیر مطالعات گسترده‌ای در زمینه ازدیاد برداشت میکروبی نفت انجام شده و بر اساس نتایج تحقیقات، در آینده‌ای نزدیک میکروارگانیسم‌ها و روشهای میکروبی نقش فعالی در صنایع بالادستی و پایین دستی تولید و استحصال نفت در دنیا ایفا خواهند کرد. لذا لزوم شناخت هرچه بیشتر سویه‌های کاربردی احساس می‌شود. از جمله مزایای روش ازدیاد برداشت میکروبی می‌توان به صرفه‌ی اقتصادی، گستردگی استفاده برای نفت‌های خام سبک و سنگین، عدم آلودگی و تخریب محیط زیست اشاره کرد [۳].

معمولاً با توجه به خصوصیات رفتاری یک مخزن و یا میدان نفتی یکی از مکانیسم‌ها و یا روشهای ازدیاد برداشت میکروبی مورد توجه قرار می‌گیرد. از جمله محصولات تولیدی میکروارگانیسم‌ها، بیوپلیمرها می‌باشند که با کنترل نسبت تحرک پذیری، باعث جاروب موثر نفت و در نهایت افزایش برداشت می‌شوند. پایداری گرانیروی سیال تزریقی که ناشی از پایداری بیوپلیمرها می‌باشد، یکی از نکات اصلی در استفاده از بیوپلیمرها در فرایندهای مربوط به استخراج نفت است [۴]. با توجه به اهمیت بیوپلیمرها و تعداد اندک مطالعات انجام شده در این زمینه و به خصوص بررسی فرایند تزریق بیوپلیمر در مقیاس میکروسکوپی، در این تحقیق یک سویه بومی از خاک آلوده به نفت مسجد سلیمان شناسایی و کارایی آن در تولید بیوپلیمر و ازدیاد برداشت نفت سنگین در میکرو مدل شیشه‌ای مطالعه شده است.

۲- روش تحقیق

۲-۱- تجهیزات

در جدول ۱ مشخصات میکرومدل شیشه‌ای ساخته شده در این پژوهش نمایش داده شده است. طراحی میکرومدل به عنوان بستر متخلخل با استفاده از نرم افزار Corel Draw انجام و سپس به کمک دستگاه لیزر بر روی شیشه به ضخامت ۴ میلی‌متر اجرا شده است. در مرحله‌ی بعد با استفاده از سمباده‌ی مخصوص محل لیزر کاملاً تمیز شده و سپس شیشه‌ی طرح دار و شیشه‌ی ساده برای متصل شدن به یکدیگر به مدت ۴ ساعت در داخل کوره به دمای ۷۰۰ درجه سانتیگراد قرار داده شدند.

جدول ۱: مشخصات فیزیکی میکرومدل

تخلخل (%)	ابعاد (سانتی متر)	ضخامت (میکرومتر)
۵۰	۱۱×۳/۲	۶۰

در شکل ۱ نمایی از دستگاه تزریق به میکرومدل شیشه ای و اجزای تشکیل دهنده ی آن نشان داده شده است. همانطور که از شکل مشخص است، محل قرار گرفتن دوربین در فاصله ی مشخصی از میکرومدل تنظیم شده است و در تمام مراحل تزریق سیال به میکرومدل به فاصله ی ۲ دقیقه عکس برداری انجام می شود. این عکس ها توسط نرم افزار فتوشاپ مورد بررسی قرار گرفته و میزان بازیافت نفت محاسبه می شود. از آنجایی که بررسی فرایند تزریق بر اساس تجزیه و تحلیل تصاویر می باشد؛ به منظور نمایش بهتر این فرایند، به آب تزریقی ماده ی متیل آمین آبی اضافه شده است. لازم به ذکر است که برای هر یک از آزمایشات تزریق در میکرومدل، در مرحله ی اول میکرومدل شیشه ای به وسیله ی حلال شسته می شود، سپس توسط پمپ خلا، هوای داخل آن کاملا تخلیه شده و میکرومدل شیشه ای از نفت خام با API° ۱۸ اشباع می گردد. در تمام آزمایشات تزریق با سرعت ۰/۰۰۸ میلی لیتر بر دقیقه انجام شده است.

شکل ۱: شماتیک دستگاه تزریق بکار رفته در این تحقیق

۲-۲- کشت باکتری و جداسازی بیوپلیمر

در این پژوهش از یک باکتری باسیلوس گرم مثبت با کد شناسایی TMU 59 که از مناطق آلوده به نفت مسجد سلیمان بدست آمده، استفاده شده است. لازم به ذکر است که باکتری مذکور توسط محققین دانشگاه تربیت مدرس و با کمک سازمان پژوهش های علمی و صنعتی ایران در حال شناسایی است و بر اساس آزمون های انجام شده این باکتری تولید کننده ی نوعی بیو پلیمر به نام آگرو پلی ساکارید می باشد.

برای آماده سازی محلول حاوی بیوپلیمر، ابتدا ۰/۶۵ گرم از محیط کشت عمومی نوترینت براث در ۵۰ cc آب مقطر در داخل ارلن حل شده و با پنبه و فویل درپوش گذاری شده است. سپس به منظور استریل شدن به مدت ۱۵ دقیقه در دمای ۱۲۱ درجه سانتی گراد داخل اتوکلاو قرار گرفت. سپس تلقیح باکتری در محیط نوترینت براث انجام شده و به مدت ۴۸ ساعت در دمای ۳۵ درجه سانتی گراد و سرعت چرخش ۱۳۵ rpm در داخل شیکر انکوباتور قرار داده شد. بعد از تکمیل مراحل رشد باکتری برای بررسی نسبی بیوپلیمر تولید شده، اندازه گیری گرانیوی محلول حاوی بیوپلیمر با استفاده از دستگاه بروکفیلد انجام و میزان آن ۱۶۵ m pa.s محاسبه شده است. سپس به منظور جداسازی جرم باکتری از محلول حاوی بیو پلیمر،

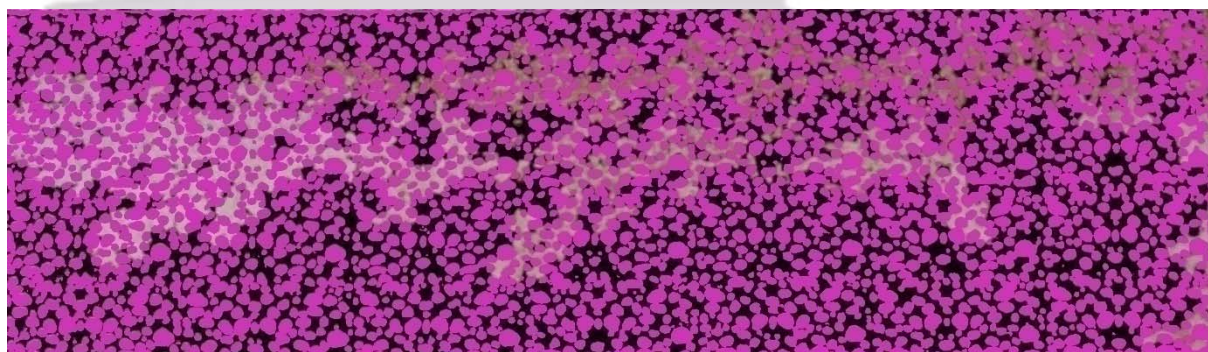
محلول به مدت ۲۰ دقیقه در دمای ۴ درجه ی سانتی گراد و سرعت چرخش ۱۱۰۰۰ rpm داخل سانتریفیوژ یخچال دار قرار گرفت.

۳- بحث و نتایج

در آزمایش مربوط به تزریق آب درون میکرومدل به منظور ازدیاد برداشت نفت، میزان بازیافت نفت ۲۴ درصد بوده است که این میزان بازیافت در زمان گسست سیال تزریقی^۱ اندازه گیری شده است (جدول ۲). همچنین در آزمایش مربوط به تزریق آب حاوی بیوپلیمر با غلظت ۱۰۰ میلی گرم در لیتر درون میکرومدل، بازیافت نفت به میزان ۴۱ درصد در زمان گسست سیال تزریقی بوده است. نتایج حاصل از این پژوهش (جدول ۲ و شکل های ۲ و ۳) نشان می‌دهند که بازیافت نفت در حضور بیوپلیمر در مقایسه با تزریق آب به میزان قابل توجهی افزایش یافته است و باکتری شناسایی شده توانایی قابل توجهی در تولید بیوپلیمر دارد.

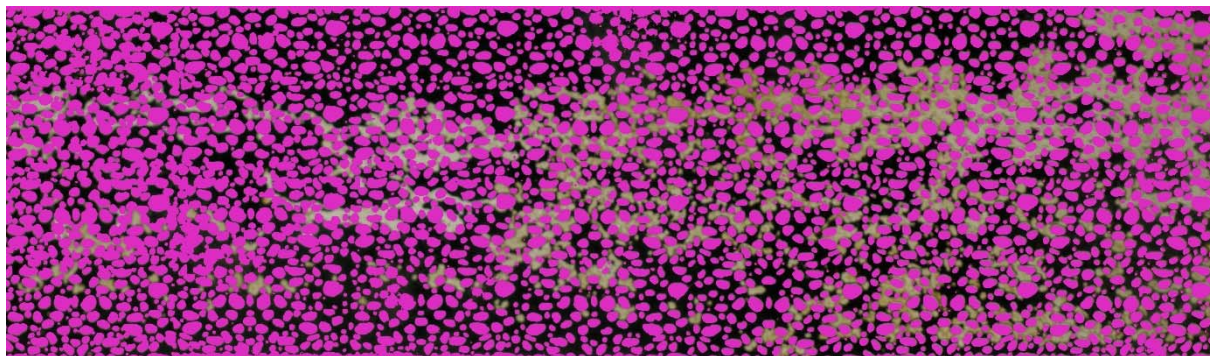
جدول ۲: نتایج تزریق در میکرومدل

میزان بازیافت نفت (%)	مدت زمان گسست سیال تزریقی (دقیقه)	آزمایش
۲۴	۱۲۹	تزریق آب
۴۱	۱۴۷	تزریق محلول حاوی بیوپلیمر

شکل ۲: جابه جایی نفت در فرایند تزریق آب و در زمان گسست سیال تزریقی

¹Breakthrough of the Injected Fluid

شکل ۳: جابه جایی نفت در فرایند تزریق محلول بیوپلیمر ۰/۱ درصد وزنی و در زمان گسست سیال تزریقی

۴- نتیجه گیری

در این پژوهش توانایی بیوپلیمر تولیدی از یک گونه ی باسیلوس گرم مثبت با کد شناسایی 59 TMU در میکرو مدل بررسی شد. نتایج نشان می دهند که میزان بازیافت نفت خام در فرایند تزریق بیوپلیمر تولید شده به میکرومدل اشباع از نفت، ۱۷ درصد بیش از بازیابی نفت در سیلابزنی آبی است.

تشکر و قدردانی

نویسندگان از دانشگاه تربیت مدرس و شرکت ملی مناطق نفت خیز جنوب به دلیل حمایت مالی این تحقیق تشکر و قدردانی می کنند.

مراجع

- [1] Stephen Rassenfoss, " from bacteria of barrels microbiology having an impact on oil fields ", Journal of petroleum Technology. November (2011).
- [2] I. Lazer, " Microbial Enhanced Oil Recovery (MEOR)", Petroleum Science and Technology, 25:1353-1366, (2007)
- [3] Sayyoub, M.H. and A1-Blehed, M.S., " Using bacteria to improve oil", Conference on Microbial Enhanced Oil Recovery, Elsevier, (1993).
- [4] S.G. Ash, A.J. Clarke-Sturman, R. Calvert, and T.M. Nisbet, Chemical Stability of Biopolymer Solutions, (1983), SPE 12085.